

Α' ΔΙΜΟΙΡΙΑ

18

Μαρτίνος Αντωνίου

15-6-89

Ελληνικά

Ο άνθρωπος, κατά τον Καβάφη, είναι ένα αδύναμο πλάσμα στον κόσμο, που απειλείται έξωθεν από «της τύχης την καταφορά» («Τρωάς»), από τα τείχη που υψώνουν γύρω του ή ακόμη από τον ίδιο του τον εαυτό. Η ύπαρξη του ανθρώπου περνάει υπό απειλή· κινδυνεύει να υποταχθεί στον κλοιό του περιβάλλοντος είτε να φθαρεί εξ ιδίας υπαιτιότητας. Προσβάτων απειλή αυτών δοκιμάζεται η ελευθερία του ανθρώπου από τον έξωθεν αναφανόμενο κίνδυνο εγκλεισμού του μέσα στα «τείχη» που χτίζουν οι άλλοι ή στα κλειστά παράθυρα που δυσκολεύουν τη βία να δει προς τον κόσμο έξω.

Έτσι, η λαχτάρα του ανθρώπου για ελευθερία λυγίζει προς τα εσωτερικά διακρίνοντας της υποδούλωσης του από τα έξω. Η πραγματικότητα αλλά και ο κωμικός της ανθρώπινος

287

ΑΠΟΜΟΝΑ

ὕπαρξις, σύμφωνα με το πνεῦμα σου ποιητή,
ἐγκρασία ε' αὐτῆ σου διαρκὴ ἀπειλή ἐξω-
θεν, που ἐνὼ τρεῖναι να τον αφανίσει, συγχρό-
νως ἀποστέλει ἀφορμὴ να ἀναπτύξει ὅτι το ἀνθρώ-
πινο.